

Mehmet Salih Seyhan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

17.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Artık Özgürüm

Bu birkaç hırçın kelime
Kaçamakların ardından
O kapkara dünyayı görmezden gelip
Gözlerini bembeyaz bir dünyaya kapamak
Aramak özgürlüğü tüm gizemiyle
Kahrolsun yok işte
Yine karabasan yine aynı son
Hep aynı nihayet
Ama hiç bitmedi ve bitmeyecek gibi
Yastığımı sana dayadım be dünya
Bunca insafsızlığın ardından,
Hep sen mi yükleyeceksin bel büken taşınmaz yükleri
Bu yorgunluğun ardından.

Ne umut ne hayal
Hiçbirini vermedin ki
Bu can neden yıkık hala
Söylesene.....
Gidişler dönüşsüz
Ama yine gidiş.
Yan artık
Ama hangisine
Kendine mi sanamı mı
Yoksa tüm dünyaya mı? ...
Bitsin diye yalvarırken yeni başlangıçlar
Hep biten ama yine başlayan
Bu sakın ama fırtınalı sessizlik nereye kadar.

Düşün! ...
Şimdi buradayım birazdan yokum
Kim bilebilir ki ilk karanfil nerede açar
Peki sonbahar ilk hangi ağaca kıyar
Ya hayat kimden öc alır? ...
Garezin kime,nazın kime
Hangi dert kaldı ki çektirilmedik,
Göz yum.

Başka silahın mı var
Mücadele etmek mi,yooo.... bitti bu sefer
Dinlemem artık öğütlerini
Tuttunmu ki ellerimden ben bir uçurum eşiğindeyken
Düşerken uzattın mı ellerini
Yoruldu seni dinlemekten isteklerinden
Tam kendim oluyordum
Sen geldin
Ve sen gittiğinde
Artık sendim.
Hiç tanımadığım bu beden
Bu istekler bu yakarış hangimizin
Kimin kalıntıları
Peki bu ceset kimin, külleri uçuşan
Peki nasıl öldü bu insan

Demin buradaydım
Şimdi yokmuyum
Ne bu bitiş
Umut bitti
Sen gittin
Hayat bitti
Peki bu başlangıç! ...

Gün yine doğdu
Yeni AŞKLAR
Yine nedensiz bir sevinç...
Bu ağıt kime
Kime yanıyor bu kara ses
Susturun şunu
Uğultusu beni sağır edecek kadar sessiz
Ve dikenli
Bu şehir hangimizin
Kimlerin hikayesi yatıyor bu toprakta
Bu mezartaşı, bu yangın, bu kan artık benim
Başlayan ve elbet bitecek
Benim! ...
Geriye kalan küller
Ve bir hayalet.

Mehmet Salih Seyhan

Batman'ım Benim

Göğe bakarım yıldız yok,
Yere bakarım temiz alan yok,
Adım atılacak yer yok,
Dünya kenti BATMAN'da

Hava o kadar kirli ki, nefes alamıyorum,
Yer o kadar kirli ki, adım atamıyorum,
Nüfus o kadar fazla ki, ekmek bulamıyorum,
Kültür kenti BATMAN'da.

Fabrikanın bacası filtresiz,
BATMAN'da balıksız bir deniz,
Çarpık kentleşmenin kurbanı,
Petrol'un başkenti, bizim BATMAN.

Haberini alan geldi Batman'a,
Gelen dikti 3 katlı bir bina.
Ne kanalizasyon var, ne de yol,
Yazık oldu bizim BATMAN'a

Ailemle oturacak bir yer bulamıyorum,
Bir Park'ta oturup Kola içemiyorum,
Yoğun trafik yüzünden işe yetişemiyorum,
Petrol'un başkenti, bizim BATMAN...

Mehmet Salih Seyhan

Demli Masa

Demlenir masalarda
Tarihin heyhey'leri.
Bir duman yükselir ciğerlerinden
Körük gibi...
Tanıklık eder çizgiler
Mahcup yüzleri Batman'ının
Ahh...Ahh...Öyle ya! ..
'Yavrum! bana şööyle demli bir çay'
Ayuçlar terler,kasılır kalpler
Ağrı düşer sineye bir 'bıçak gibi'
Ooof...Ooff...kader utansın! ..
Der kısık sesleriyle,
Küser bahçedeki meyveler,
dökülür yaprakları çiçeklerin.
Birden kararır Batman
Tutuştı dağ taş gümbür dedi sema
Nice güller yandı renksiz alevlerinde
İşte buraya yazdım dedi sonsuzluk
Sırt döndü insanımız çorak topraklara
Sebebini bilmediğimiz gölge düştü
Ruhlara...

Mehmet Salih Seyhan

Denizin Gözleri

Denizin gözleri ha!
Bilmezdim olduğunu,
Bir akşam serinliğinde
Kolay parlayan ışıltılarını bilirdim
Eylül yorgunluğuyla zaman kavramını şiirleştirmeyi birde
Ama ben;
Denizin gözleri olduğunu bilmezdim
Denizi hiç görmedim
Hiç yaşamadım ki gözleri olduğunu bileyim
Denizin gözleri ha!
Ne renktir kim bilir
Nasıl ışıldardı dolunaylı gecede
Bilseydim kıskanırdım belki de
Belki de gözleriyle düşlerdim her şeyi
Yada usul usul dudaklarının maviliğini
öperdim gizliden.
Geride kalanlara varamamanın borçluğunu bilirdim
Değersiz bir ömre esir edilmenin utancını birde
Ama ben ne kaybettiklerimi
Ne kazandıklarımı bilmezdim
Ne de denizin gözleri olduğunu
Denizin gözleri ha! ...

Mehmet Salih Seyhan

Dinle Suphi

Bir Tuhaf Olduk Bu Akşam SUPHİ
Kalabalığın İçinde Yalnızlık Peşimizde
En Yakınlarımızdan Riyayı Gördük
Son Zamanlarda Bir Kırgınlık Var İçimizde
Nasıl Olmasın Be SUPHİ

Güvendiğimiz Dillerde Yalan Gördük
Bir Gülüş İçin Kendimizden Çaldık
Baktık ki Biz Yine Yalnız Kaldık
Boş Ver Be SUPHİ

Sahte Yüzlerle Dolaşacaksa Etrafımız
Biz Bir Başımıza Olmaktan Yanayız
Çok Mu Zor SUPHİ Söyle
Kabul Etmek Herkesi Öylece
Kışı Çamuruyla, Güllü Dikenıyla
Sen Sakın Değişme SUPHİ

Hep Böyle Kal Sevgiyle
Başımızı Kayalım Dizlerine
Hep Yanımızda Ol Koçaman Yüreğinle
Çanımız Acıyor SUPHİ
İçimizde Cam Kırıkları Lime, Lime
Batıyor Yüreğimize

Çünkü Öğrendik ki SUBHİ
Neyse Dilim Varmıyor Söylemeye
Korkuyoruz Sabrımız Kalmaz Diye
Bir Gün Patlarsak Uyanan Volkanlar Gibi
Yenilmek İstemeyiz
Kırmamak Adına Verdiğimiz Bu Mücadeleye

Mehmet Salih Seyhan

Dođu Hep Karanlık

Güneş hep dođudan doğar
Ama nedense dođu hep karanlık
Cıvıl, cıvıl insanlar sanđı yaşamıyor
Bilinmez nedendir dođu hep karanlık
Aradım bulamadım gönülden sevenleri
Kimseye sormadım kaybolan gençliđimi
Bir tutam ışıktır yaşamının bedeli
Bilinmez nedendir dođu hep karanlık
Muhabbetler kalmamış töreler unutulmuş
Yaşanan ömür derin yaralar almış
Sevgiler mutlulukken yerini kedere bırakmış
Bilinmez nedendir dođu hep karanlık
Umutlar tükeniyor ölümler hiç bitmiyor
Alın yazısı mı bu kader mi bilinmiyor
Baharı bekleyen dağlar hasret tütüyor
Bilinmez nedendir dođu hep karanlık

Mehmet Salih Seyhan

Döndü Yine Zaman

Kandemir dağlar paslandı zamanla
Nehirlerle akıyor durmadan zaman
Bir bahar gününde tomurcuk dalında yeşeren yaprak
Yağmurlara karşı narin neşeli
Gökyüzüyle sukut içinde...
Tan doğmakta karanlık elveda demekte
Sürüler yollardan yeşilliklere sürülmekte
Dağlar kamburlaştı geçen ömürle
Şarkılar yağmur oldu yeşeren çiçeklerde
Bir bahar bitti yine apansız
Karlara esir oldu zaman
Donlu günlerde dondu zaman
Çadırlar nefes kokuyor ah
Nefesler ter ve sevgi
Çocuklar ağlamakta bir gece boyu
Zemheride titreyen bir sessizlikte
Yırtılıyor bir anda göğün kulak zarı
Ağlamayı bıraktı çocuk
Sütünü emerek yıldızları saymakta
Fırat'ı düşünmekte düşlemekte
Düne kadar kan ısmarlayan Fırat'ı
Anadolu'nun bađrında kan emerken görmekte
Çocuk büyüdü Anadolu bađrında akan zamanla
Şevgiyle kendini sormakta çocukluk aşkına
Anımsıyor geçmişi bağrı yanarak
Canını cananını kaybettiğine ağlayarak
Yeminlere gelmişti kuruyacaktı artık Fırat
Feryadı çınladı gökyüzüne
'Sevgi dolu kanları emmek düşmez sana ey Fırat'
Gömüldü Fırat çocuğun gözyaşlarına
Bir ömür boyu yatağında vicdan azabı duyarak.

Mehmet Salih Seyhan

Düşüncelerim

Gözlerimi Kapatıp Derin Bir Yalnızlık
Sessiz Vicdanları Görmek Geliyor İçimden.
Sabrın Kıyılarında Kaç Kere Bekledim Ama Olmadı.
Çaresizlik Yıprattı Yüreğimi
Şimdi İse Yaşlı Hayallerime Acıyorum.
Ve Vicdanımla Yüzleşmekten Korkuyorum.
Biliyorum ki Vicdanımla Yüzleşsem
Kalbim Bin Türlü Acıda Boğulacak
Ve Nefes Almaktan Utanacaktır.
Çünkü Bugüne Kadar
Bazı Şeylere Karşı Bir Olmam Erdemli
Bir İnsan Olma Yoluna Kapatmaktı.
Cesaretin Kapısını Bir Arayabilsem,
Neler Değişmezdi Ki...
Korkularım Kaybolacaktı,
Kendi İçimde Saklı Yalnızlığım Kalabalıklaşacaktı,
Coşacaktı Yüreğim Bir Anda
Belki De Yeni Bir Hayata
Yeni Sevdalara Tohum Ekecektim.
Filizlerden Sevdalarımı Görünce de
Işıl, Işıl Parlayacaktı Gözlerim.
Ah Şu Siyahlara Örünmüş
Hayatın Sahte Ebruli Renkleri.
Nasıl da Değiştiriyor Bizi, Bizi Bizden Alıyor.
Siyaha Ağıtlaşan Hayatın
Ebruli Renkleri Gözümüze Ne kadar Tatlı Geliyor,
Halbuki Vicdanımızı Daraltıyor Durmadan.
Adil Acıma Sevinme Duygusunu Köreltip
Parçalarını Sinsice Atıyorlar Yalnızlığımız.
Kalbe Mekan Kuran Güzelliklerimizin
Hassas Ruhuydu Vicdanımız.
Affetme, Acıma, Koruma Kötülüğe Karşı Gelme
Onun Yücelmesini Sağlayan
Kavramın Anlamlarıyla.
Vicdanımızın Rahatlanması
İyiliklerimizin Güzel Serin Havasından Gelirdi.
Menfaatin Ve Çıkarıcılığın
İnsanoğlunun Durmadan Zehirlenmesi
Ve Düşüncelerine Taht Kırması
Vicdansız İnsan Yolunda İlerletti.
Bizleri Acıma Ve Sevme Duygusunu
Nefret Denen Bir Kavram
Yavaş, Yavaş Çürüttü Bir Zamanlar
Her Acı Olaya Parçalanan
Yüreğimiz Ölüme Karşı Bile
Duyarsızlaşacak Kadar Taşlaştı.
Sırf Kendi Egomunu Tatmin Etmek İçin
Bir Kör Olmayı Yeğledik Dünyaya Karşı.
Bu Dünyaya Sadece Kendimizi Gördük
Ancak Dünya İnsanlığında
Bir Bütün Halinde Yaşayan İnsan
İyi Ve Kötü Durumları Paylaştıkça Yücelecektir.

Ve Erdemli Bir İnsanlığın Ta Kendisi Olacaktı.
Ve Vicdan Sonsuz Bir Rahatlamayla
Gülümseyecektir Kalpten.
İnsanoğlu Vicdanı Ölüme Karşı
Sessiz Kalmayacaktır.
Şensiz Kalmamamsıda Karanlığın
İçindeki Bir Mumun Işığını
Alevlendirmesi Olacaktır

Mehmet Salih Seyhan

Geri Dön Çarem

Mutluluğun Anahtarını Senden Buldum
Ve Seni Kaybetmek İstemiyorum.
Ve Seni Deli Gibi Seviyorum
Sevginin Gücü Bu Kadar Güzel Ki
İnan Ki Seni Kaybetmek İstemiyorum
Beni Unut Diyorsun
Unutmak O Kadar Kolay mı Sanıyorsun
Sen Unutmuş Yada Unutabilirsin
Ama Ben Şu Deli Gönlüme Bir Laf Geçiremiyorum
Dün Akşam Yine Aklıma Sen Geldin
Gözlerim Yaşlarla Doldu
İnan Ki Bir Gün Gelecek
Ve Sen Beni Üzdüğün Birkaç Gün İçin Pişman Olacaksın
Aşkın Gücü Bu Olsa Gerek
Dün Akşam Biri Bana Dedi Ki Mutlu Musun?
Bense Cevap Vermek Zorunda Kaldım
Mutluluğu Yakalamışken Ayrılmak İstemiyorum
Çünkü Ben Sende Mutluluk, Sevgi Ve Aşkı Buldum
Ama Bunu Bilmeni İstirim
Bir Gün Pencerenizin Önünde Boynu Bükük Birini Görürsen
Bil ki O Benim Sevgilim
Sana Veda Etmek İstemiyorum....
Geri Dönmeni Çok İstiyorum
Çünkü Sonu Ne olursa Olsun
Şeni Çok Seviyorum
GERİ DÖN ÇAREM GERİ DÖN GÖNLÜM
SEN YOKSUN İNAN Kİ BEN ÖLÜYÜM

Mehmet Salih Seyhan

İlk ve Son Aşkına

Gözümde Düşen Bu Son Damlalar,
Artık Elime Kalem Alıp Duygularımı Yazamıyorum.
Ellerim Titriyor Sevgilim, Yaşamın Bir Manası Kalmadığına İnanıyorum,
Artık Ne Kırmızı Güller Ne Sarı Papatyalar Tatmin Etmiyor Beni.
Yaşam Nedir, Nedir Sevgilim Arkamdan Vurmak mı?
Yoksa Her Aşk Gibi Vefasız Ayrılmak mı? .
Evet Sevgilim O Dağa Gidiyorum Bileklerimizi Keserek Aşkımızı Akıttığımız Kayalıklara
Bu Sefer Tek Başım Yalnız Şiirlerimle
Kim Bilir Belki Ağlayacağım O Dağlarda Belki de Mecnun Olup Çölleri Aşacağım Belki de
Sensizliğin Acısıyla Öleceğim Son Şiirimi Kanımla Yazacağım Dağlara Evet Sevgilim
Artık Senin Gözlerin Nede Altın Sarı Saçların Olacak Yalnızlığın Ölümündeyim Sevgilim
Artık Şarkımızı Son Bahar Yaprakları Söyleyecek ve Savrulup Gidecekler Diğerleri Gibi
Artık Göz Yaşlarım Olmayacak, Mezarım Kavrulacak Beni Toprak Kemilek Bedenimi
Yalnız Kalbimi de Sana Ayıracağım Bedenimi Temelinde
Sevgilim O dağa Son Bakışın Ne Ufak Gözü Kör Hayat Bir Sen Hariç inde
Sen Dağlardan Büyük' müsün Sevgilim Yoksa Kalbin' mi Büyüt' ü Seni Beynimde
Unutma Sevgilim Bir Gün Gelip' te Beni Aramak İstersen Arayıp'ta Bulamasan Bil ki O
İnsan Senin Aşkına Muhtaç' tır

Mehmet Salih Seyhan

İşgal Altında Kalmışlığım

Seni yeniden anlatmalıyım
Ki, yokluğuna artık dağlar ağlasın
Çünkü seni keşfetmenin özgürlüğü
Bir haykırıştır tutsaklığımda.
Ve hep seni düşlemektir en büyük başkaldırışım.
Çünkü soluğum
Yalnız senin bakışlarında dinleniyor
Şimdi ise
Şiirini yazan yüreğim
Tüketilen bir yaşamda kızgın demirlerle dağlanıyor.
Ve sen her ne kadar yitirilsen de
Her ne kadar sevdalarını
Gölgesiz uçurumlardan baş aşağı bıraksan da
Seni hayat boyu yaşatacağım bu yürekte
İşgal altında kalmışım

Mehmet Salih Seyhan

Liseli Kız

Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Mahallede.
Onunla Oturup, Onunla Kalkardım.
Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Mahallede.
Hep Onu Severdim, Onunla Yaşardım.
Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Mahallede.
Sarı Saçları Vardı, Güzel Gözleri.
Hep Onu Düşünüp, Hep Onu Anardım.
Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Odada.
Evi Evimizin Karşısındaydı.
Nasıl Uyurdu, Bensiz Tek Başına.
Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Mahallede.
Bir Gün Benden Habersiz Kayboldu.
Nereye Gittiğini Söylemeden.
Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Mahallede.
Onu Bir Daha Görmedim, Görmeyecek miyim?
Liseli Bir Kız Vardı, Bizim Mahallede...

Mehmet Salih Seyhan

Salih! in Düşü

Bir çocuk olmalıydım
Bir uçurtma gördüğümde istiyorum demeliydim
Eteğini çekiştireceğim bir annem olmalı yanı naşımda
Etrafımda değişik hayatlar görmeliyim
Bir gece vakti yatmadan, seni seviyorum deyip sarılmalıyım anneme
Olmasa bile babam, var bilip sevdami bağırmalıyım bir gece yarısı
Sabahları uyandıgımda yatağımın başucunda bir gül ve bir not bulmalıyım
"Uyandırmaya kıyamadım"! ...
Yeni heyecanlar duymalıyım günün getirdiği ışıklarla
Bazen kızmalıyım
Kavga etmeliyim mahallenin diğer çocuklarıyla
Bazen arada bir aşık olmalıyım komşu kızlarına
Hele o Amine denen kalın enseli adamın kızına
Sonunda acı olduğunu bile bile aşık olmalıyım ona
Bazen aşık olmalıyım
Bir türkü tutturup yolları arşınlandırmalıyım
Anlamsızca telefonun çalmasını beklemeliyim belki o arar diye
Efkarlanmalıyım sonra
Sırf efkar olsun diye...
Bir çocuk olmalıydım
Ara sıra kocaman olmalıydım dünyalar kadar
Herkesi kucaklayabilmek için,
Bazen kendim olmalıydım
Bazen de herkesten bir parça...
Bir derviş kadar kalender ve mert olmalıyım
Hayata küsüp-barışmalarım çok kısa sürmeli
Özel olduğumu
Biricik olduğumu bilmeli şımarmamalıyım
Çünkü sonuçta insan olmalıyım
Herkesin her türlü değeri yok ettiği
İçini boşalttığı dünyada
İnsan olmalıyım, insanlığı öğretmeliyim sonuçta
Kaybolan insanlık için uğraşmalıyım
İnsan olma sanatını öğrenip öğretmeliyim
İşte öylesine bir çocuk olmalıyım
Mavi bakışlarım olmalı sonra
Bir rüzgar gibi esip
Yollara koyulup, boyunlara dolanmalıyım
Hüzünleri ağlamakta
Sevinçleri sıcacık bir tebessümde bilmeyim
Bazen özgür deryada bir balık
Yada bir damla su olup köpük köpük akmalıyım
Bir çocuk olmalıydım
Dağların hırçınlığından habersiz
Öylesine saf, öylesine temiz
Ne kötü dünyayı
Ne kötü aşkı, sevdayı Nede kötü yaşamı tanımamalıyım...

Mehmet Salih Seyhan

Söylemek İsterdim Sana

Söylemek İsterdim Sana
Seni Sevdiğimi
Her Zaman Seni İzlediğimi
Her Zaman Seni Düşündüğümü
Sormak İsterdim Sana
Beni Düşünüp Düşünmediğini
Söylemek İsterdim Sana
Saatlerce Senin için Beklediğimi
Bir Gülüşün için Ölebileceğimi
Söylemek İsterdim Sana
Sen Olmadan Benimde Hiçbir Zaman Olmayacağını
Anlatmak İsterdim Sana
Benim Seni Ne Kadar Çok Sevdiğimi
Senin için Ne Hallere Geldiğimi
Söylemek İsterdim Sana
Senin Ne Kadar Güzel Olduğunu
Dünya'da Senden Güzelinin Olmadığını
Sana Sadece Bir Tek Şeyi Söylemek İsterdim
Seni Sevdiğimi İnsanlara Haykırmak İsterdim
Seni Sevdiğimi Duymayan Kalmasın....

Mehmet Salih Seyhan

Tutsak Hayaller

Bilir misin Botan'da yükselen Cudi dağı
Bilir misin sır dolu bir meçhul olduğunu
Hangi Botanlı'nın gönlünde yok ki
Cudi'nin lekesiz aklı, öfkesi ve sırdaşlığı
Bilmezler o kör ve yedi başlı canavarlar
Uçaklar, tanklar yetmez ki Cudi'yi fethetmeye.
Bilmezler kızıl kayaları kar ile değil
Kan ile sulanmış yamaçlarında
Bilmezler bin yılın öfkesi var eteklerinde
Şel olup aktığında kar ile akan kanlar
İşte o zaman tanımaz hiçbir engeli
Yakılır, yıkılır kirli zehirli gönüller
Zafer bizimdir der! ...
Büyük küçük, kadın erkek hep birden
Karlar akıp götürürken akan kanları
Bozkır yerine gül dolu çimenler yeşerir bir anda
Botan'da yükselen Cudi'nin eteklerinde.
Kor ateş gibi yanan Cudi'nin başında
Söndürülmüş volkan gibi atmosferin ötesinde
Parçalanmış şarapnel misali çorak geniş ovalara
Mezopotamya toprağında parçalanan gövdeler
Ve binlerce kefansız vücut
Yeter be vicdansız milliyetçiler
Ne istersiniz körpecik beyinlerden
Bırakın cahil ediklerinizin cehaleti cebinde kalsın
Gafletin sancısını siz çekin.
Gözünüzü kırpmadan sıktığınız mermiler
Bir gün gelirden geri tepersen
Çelik beyinlerinize ve kalplerinize isabet ederse
Adına özgürlük dediğiniz
Tutsaklığı yaşarsınız rezilce.
Artık yetsin diyorum
İntihar çarklarının döndüğü bu dağlarda
Lambasız ışsız zifiri karanlıklarda
Bitsin artık bu ölümler
Sevinsin gülmeyi unutmuş yürekler.
Sevinsin gözlerdeki özlemler düşler
Maviyi oynayan çocuklar üşümesin
Üşümesin anaların gözlerinden dökülen yaşlar
Yani yetsin artık diyorum
Fırat aksın
Mezopotamya ağlamasın
Yanmasın bıyıkları yeni terlemiş gençler
Kirlenmesin kızlar kadar temiz düşler.

Özgürlük adıyla yaşatılan rezillikler bitsin
Bitsin kafalardaki köhne düşünceler
Şevdalar işleyelim genç kızların yazmalarına
Özgür koyalım çocuklarımızın adına
Yani kavgaları
Yani tutsaklığı diyorum
Yıldızların ardına saklayalım

Ve hasretini çektiđimiz o mavi dünyamızda
Buluşalım helallaşalım.

Mehmet Salih Seyhan

Uyku Öncelerimi Seviyorum

Uyku öncelerimi seviyorum
çünkü rüyalar başlatırım gönlümce
senaristi figüranı başrol oyuncusu istediğim gibi
sorular ve cevapları istediğim gibi
bedenleri istediğim gibi
kuşlar bile istediğim yöne uçar
uyku öncelerimde uyku öncelerimi seviyorum
çünkü elimi suya sokar bir balık çıkarırım
ay denizden doğar istersem
dağların arkasından ki lacivert' i
anlatılmaz balığın gözlerinde ışığı görürüm
istersem yağmur yağar ve her bir
damlayı tane tane seyrederim
uyku öncelerimi seviyorum çünkü küçülürüm
bir çam dikenine yapışmış su damlasında
yüzecek kadar ya da büyürüm
sevdiğim her şeyi yutacak kadar
uyku öncelerimi seviyorum çünkü çıkar kırarım
cam bir bardağı ve istemezsem kanamaz elim
istersem kanar ki kızılı anlatılmaz
ağlarım istersem gözyaşsız ve istersem sessiz
istersem eğer her şey durur durgunluk
içinde atarım adımlarımı
yüzler durur sesler durur merak durur
uyku öncelerimi seviyorum
çünkü istersem yaşlı ormanlar gelir
ayak uçlarıma ve istersem eğer saniye sürmez
her bir yaşlı ağaç gövdesinden
bir yeni fidan sürer ki yeşili anlatılmaz
uyku öncelerimi seviyorum
çünkü tütsü kokar yeni biçilmiş çim kokar
istersem deniz kokar dalgalar benim istediğim kayaya
benim istediğim gibi vurur ve istersem
kendimi rüzgara bırakır uçarım da
tek bir saç telim oynamaz
uyku öncelerimi seviyorum
çünkü biliyorum ki uyumuyorum
biliyorum ki yaşıyorum
ama özlediklerimi değil bilmediklerimi...

Mehmet Salih Seyhan